

ת"פ 16250/05/12 - מדינת ישראל נגד ע.י.פ.

בית משפט השלום בפתח תקווה
ת"פ 16250-05-12 מדינת ישראל נ' פ.

ת"פ 21996-12-12 מדינת ישראל נ' פ.

בפני כב' השופטת ניצה מימון שעשוע
בעניין: מדינת ישראל

המאשימה

נגד
ע.י.פ.

הנאשם

גזר דין

הנאשם, בן 44 שנים, הורשע על פי הודאתו בשני כתבי האישום שבכותרת בשלוש עבירות של התפרצות למבנים שאינם מקום מגורים - מקוואות של נשים, מהם גנב כספים שהיו בעמדת תשלום או קופת צדקה. כן הורשע כי גרם נזק למנעולים באותם מקוואות במזיד, ובהחזקת כלי פריצה ורכוש חשוד כגנוב. כן הורשע בתיק מצורף נוסף בגניבה מחנות סופרמרקט, של מוצרים בסך 2,000 ש"ח. העבירות בוצעו בין התאריכים 9/13 - 12/11.

ההודאה ניתנה במסגרת הסדר דיוני, לפיו נשלח הנאשם לתסקיר שירות המבחן והתביעה הסכימה כי באם יתקבל תסקיר חיובי, תגביל עתירתה העונשית לששה חודשי מאסר שיכול וירוצו בעבודת שירות, ורכיבים נוספים, ואילו ההגנה תוכל לטעון באופן חופשי.

יצוין, כי לנאשם הרשעה קודמת בסדרת 9 עבירות דומות מהשנים 2002-2004, בגין נדון בשנת 2005 למע"ת וקנס.

מתסקיר שירות המבחן וממסמכים רפואיים שהוגשו, עולה כי הנאשם סובל מתסמונת קלפטומניה וזקוק לטיפול פסיכיאטרי תרופתי לשם מניעת התפרצות ההפרעה, המתבטאת בדחף לגניבות סדרתיות. ממכתב הרופא המטפל, ד"ר שלמה מנדלוביץ, עולה כי הנאשם מצוי בטיפול מרפאתו משנת 2004, וכי מחלתו מגיבה היטב לטיפול התרופתי. בנוסף, פנה הנאשם ב-10/13 לטיפול של עובד סוציאלי, משה רובכה, ומקבל אצלו טיפול התנהגותי מונע בשיטת "12 הצעדים".

עולה מהתסקיר כי הנאשם נשוי ואב לשבעה ילדים בגילאים 2 - 23, מנהל מילדותו אורח חיים חרדי. מתאר את משפחת

המוצא כנורמטיבית. בנעוריו למד בישיבה, שרת שירות צבאי מקוצר, התחתן ועובד משנת 1993 בתחום המכירות במפעל לייצור אריזות. הנאשם הביע חרטה ובושה על מעשיו ותאר את התגובה הקשה של אשתו להסתבכותו הפלילית הפוגעת במעמד המשפחה בקהילה.

הנאשם הסביר את ביצוע המעשים, נשוא כתבי האישום דנן ואלה בהם הורשע בעבר, בדחף בלתי נשלט לפרוץ, אשר חווה ובעקבותיו פנה בעבר לפסיכיאטר ואובחן כסובל מקלפטומניה, והומלץ לו על טיפול תרופתי. הנאשם לקח את הטיפול מאז הסתבכותו הקודמת לפני כעשר שנים ועד לפני מס' שנים. לפני כשנתיים, לאחר פטירת אביו, חווה שוב את הדחף לפרוץ ולגנוב, ולאחר שהסתבך בעבירות והבין כי הוא זקוק לעזרה מקצועית, שב לטיפול הפסיכיאטרי והחל גם בטיפול ההתנהגותי הפרטני. שני המטפלים מסרו לשה"מ כי הנאשם מתמיד בטיפול ומתייחס אליו ברצינות.

שירות המבחן התרשם כי תפקודו של הנאשם ביתר מישורי חיוו הינו תקין וכי הוא בעל יכולת הסתגלות והתמדה, מקיים קשרים משפחתיים תקינים והינו בעל מערכת תמיכה משפחתית אשר מגנה את התנהגותו העבריינית נשוא האישומים. הנאשם מגלה תובנה לפסול שבמעשיו ומגלה אמפתיה למתלוננים נפגעי מעשיו. הוא הביע נכונות להתנצל בפני המתלוננים ולפצותם. גורמים אלה מגבירים את סיכויי השיקום. מנגד מציין שה"מ כי בעבר התקשה הנאשם להתמיד בטיפול התרופתי במצבי משבר, על אף מודעותו לתסמונת הכרונית ממנה סובל. לפיכך, שילובו בטיפול ומעקב במרפאת בריאות הנפש חיוני להפחתת הסיכון הנובע מהפרעתו הנפשית. לאור זאת, המליץ שה"מ על הטלת צו לטיפול מרפאתי כפוי, וכן על העמדתו בצו מבחן למשך ששה חודשים, כדי ללוותו ולסייע לו להתמיד בטיפול.

בטיעוניה לעונש טענה ב"כ המאשימה כי מתחם הענישה בגין העבירות, בנסיבותיהן, הינו בין עבודות שירות לבין מאסר בפועל, ולאור נסיבותיו האישיות והנפשיות המיוחדות של הנאשם, קרי: הפרעתו הנפשית המקטינה את יכולתו לשלוט במעשיו, וכן לאור הרתמותו לטיפול נפשי תרופתי והתנהגותי, אך מנגד - התכונן שבמעשים והפסקת נטילת התרופות בעבר חרף מודעותו לליקוי הנפשי והתבטאותו העבריינת, הסכימה להגביל עצמה למאסר בעבודות שירות לתקופה המירבית, קנס, פיצוי למתלוננים וכן צו מרפאתי כפוי.

ב"כ הנאשם טענה כי מדובר באדם נורמטיבי העובד לפרנסתו ומגדל משפחה בת 7 ילדים, הסובל מליקוי נפשי שהיה מטופל בעבר תקופה ארוכה וגם כעת בשיתוף פעולה מלא של הנאשם ותוך נטילת אחריות מלאה למעשיו. כן טענה כי העבירות הינן בסכומים נמוכים, ללא גרימת נזק ממשי, וכי הרכוש הוחזר למתלוננים. כן ציינה הסניגורית את ההודאה וחסכון הזמן השיפוטי. בשקלול נתוני הקולא, ביקשה ההגנה לגזור על הנאשם עבודות שירות לתקופה מינימלית, מע"ת, קנס, צו מבחן וצו לטיפול מרפאתי.

הממונה על עבודות שירות מצא את הנאשם כשיר לביצוע עבודות שירות, לאחר שקיבל מכתב מהרופא המטפל לעניין מצבו של הנאשם.

לאחר ששקלתי לחומרא את ריבוי המקרים ועברו הפלילי של הנאשם בעבירות דומות, ומנגד שקלתי לקולא את העובדה כי העבירות אינן נובעות מתפיסת עולם עבריינית ואנטי סוציאלית אלא מדחף חולני, שניתן לטיפול מוצלח, ואת

הרתמותו של הנאשם לטיפול משולב, תוך נטילת אחריות והבעת חרטה ובושה על מעשיו, וכן את התמריצים הפנימיים והחיצוניים שיש לנאשם להתמיד בטיפול ולא לחזור לביצוע מעשים דומים, אני סבורה כי יש לגזור על הנאשם מאסר בעבודות שירות לתקופה בינונית.

אני גוזרת על הנאשם את העונשים הבאים:

4 חודשי מאסר אשר ירוצו בעבודת שירות במשטרת פ"ת. הממונה על עבודות שירות יקבע לנאשם תאריך חדש לתחילת עבודות השירות, לא לפני 1.7.14.

8 חודשי מע"ת למשך שלוש שנים, שלא יעבור עבירת רכוש מסוג פשע.

4 חודשי מע"ת למשך שלוש שנים, שלא יעבור עבירת רכוש מסוג עוון או עבירה אחרת בה הורשע.

קנס בסך 1,500 ש"ח. הקנס ישולם עד יום 15.6.14. לא ישלם את הקנס ירצה שבועיים מאסר תמורתו.

צו מבחן למשך ששה חודשים.

צו לטיפול מרפאתי כפוי.

המוצגים יחולטו/יושמדו ע"פ שק"ד המשטרה.

הודעה זכות הערעור תוך 45 יום.

ניתן היום, י"א אייר תשע"ד, 11 מאי 2014, בהעדר הצדדים.